

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.770 van 29 januari 2001
in de zaken A. 60.280/IX-2606
64.524/IX-2609.**

In zake : Jacky DUQUÉ,
wonende te MAASMECHELEN,
Koning Albertlaan 164

tegen :

- I. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Daelwezeth te REKEM, dat woonplaats kiest bij Advocaten E. MONARD, P. CARLIER, R. CONINX, L. LINDERS, K. GEELEN en M. SCHOTMANS, kantoor houdende te HASSELT, Gouverneur Roppesingel 131,
- II. 1. de Vlaamse Gemeenschap,
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Raad van Beroep voor sommige instellingen van openbaar nut die onder het gezag of de controlebevoegdheid staan van de Vlaamse regering, vertegenwoordigd door de Voorzitter, gevestigd te BRUSSEL, Markiesstraat 1.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jacky DUQUÉ op 11 oktober 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 10 augustus 1994 van de raad van bestuur van het OPENBAAR PSYCHIATRISCH ZIEKENHUIS DAELWEZETH te REKEM (hierna: OPZ-Rekem) waarbij hem de tuchtstraf van de terugzetting in graad wordt opgelegd;

Gezien het verzoekschrift dat Jacky DUQUÉ op 14 juli 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 31 maart 1995 van de raad van beroep voor sommige instellingen van openbaar nut

die onder het gezag of de controlebevoegdheid van de Vlaamse regering staan waarbij vastgesteld wordt dat het beroep van verzoeker tegen het tuchtstrafvoorstel van het directiecomité van het OPZ-Rekem "hic et nunc zonder voorwerp is";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord (in de zaak A. 60.280/IX-2606);

Gezien de memories van antwoord van de eerste verwerende partij en van wederantwoord (in de zaak A. 64.524/IX-2609);

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 5 september 1996 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 5 september 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 29 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, van

advocaat K. GEELEN die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat O. DUGARDYN die, loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is hoofdmaatschappelijk assistent in het Openbaar Psychiatrisch Centrum Daelwezeth te Rekem.

1.2. Op 20 mei 1994 wordt verzoeker door zijn hiërarchische meerdere gehoord in verband met het aantal hem ten laste gelegde feiten.

Na dat verhoor formuleert zijn meerdere een voorlopig voorstel van tuchtstraf : een schorsing voor een periode van drie maanden met inhouding van wedde. Aan verzoeker worden inbreuken ten laste gelegd in verband met de onderbreking van zijn ambt, de gehoorzaamheidsplicht, de verplichting tot gereserveerde opstelling, de loyauteitsplicht, de plicht tot waardigheid en de plicht tot werkijver en efficiëntie.

1.3. Op 2 juni 1994 zendt verzoeker een verweerschrift aan de directie en aan de voorzitter van de raad van bestuur van het OPZ-Rekem.

Op 23 juni 1994 wordt verzoeker door het directiecomité gehoord.

Op 14 juli 1994 wordt verzoeker in kennis gesteld van het definitief voorstel van het directiecom-

mité om hem de tuchtstraf van terugzetting in graad op te leggen.

1.4. Bij aangetekende brief van 20 juli 1994 stelt verzoeker tegen het definitief voorstel van het directiecomité beroep in bij de raad van beroep voor sommige instellingen van openbaar nut die onder het gezag of de controlebevoegdheid staan van de Vlaamse regering.

Verzoeker richt het beroep rechtstreeks aan de raad van beroep van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap. Volgens het OPZ-Rekem verzuimt verzoeker de raad van bestuur van zijn beroep in kennis te stellen, hoewel dit in een brief aan verzoeker van 15 juli 1994 door de voorzitter van de raad van bestuur uitdrukkelijk was gevraagd.

1.5.1. Op 8 augustus 1994 behandelt de raad van bestuur verzoekers dossier.

De raad van bestuur stelt vast dat "aangezien tot op het ogenblik dat de vergadering van de raad van bestuur aanvatte, geen van de aanwezige leden van de raad van bestuur op de hoogte werd gesteld van een eventueel beroep tegen het definitief tuchtvoorstel, dient te worden aangenomen dat er geen beroep werd aangetekend, zodat de raad van bestuur zich na beraadslaging dient uit te spreken over het voorgelegde tuchtvoorstel".

1.5.2. Na beraadslaging en bij geheime stemming beslist de raad van bestuur unaniem om verzoeker "terug te zetten in de graad onmiddellijk lager dan deze die hij op vandaag inneemt, d.w.z. dat hij van zijn huidige graad hoofdmaatschappelijk assistent wordt teruggezet in de graad van eerstaanwezend maatschappelijk assistent".

1.5.3. Deze beslissing wordt bij aangetekende brief van 10 augustus 1994 aan verzoeker toegezonden. Zij vormt het voorwerp van het eerste beroep.

1.6. Bij brief van 10 augustus 1994 deelt de administratie Ambtenarenzaken van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan het OPZ-Rekem mede dat verzoeker bij aangetekende brief van 20 juli 1994 aan de raad van beroep rechtstreeks beroep heeft ingesteld tegen het definitief voorstel van tuchtstraf dat op 14 juli 1994 door het directiecomité was uitgebracht.

1.7.1. Op 31 maart 1995 neemt de raad van beroep de volgende beslissing in verband met het beroep dat verzoeker op 20 juli 1994 tegen het voorstel van tuchtstraf heeft ingediend :

"De Raad beraadslaagt en verklaart het beroep ontvankelijk. De Raad is van oordeel dat een beroep, dat rechtstreeks aan zijn griffier-rapporteur wordt gericht, ontvankelijk is. Geen enkele uitdrukkelijke wets- of reglementaire bepaling legt het volgen van de hiërarchische weg op.

De Raad stelt anderdeels vast dat dit beroep hic et nunc zonder voorwerp is. Inderdaad :

1) zijn eventuele beslissing inzake de onderhavige beroepsprocedure zou zonder enige weerslag blijven op de tuchtprocedure -deze werd verdergezet en leidde tot de uitspraak van een tuchtstraf.

2) de beslissing tot het opleggen van een tuchtstraf wordt aangevochten voor de Raad van State. De Raad beslist derhalve de beroepsprocedure, die bij hem aanhangig is, op te schorten totdat de behandeling van het beroep een concreet belang vertoont. De Raad verzoekt de partijen de beslissing van de Raad van State ter kennis te brengen van de griffier-rapporteur".

1.7.2. Deze beslissing wordt bij brief van 17 mei 1995 aan verzoeker ter kennis gebracht. Zij vormt het voorwerp van het tweede beroep.

De ontvankelijkheid van het beroep
nr. G/A 60.280/IX-2606.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep betwist; dat zij betoogt dat het in die zaak bestreden besluit van 10 augustus 1994 dezelfde dag aangetekend naar verzoeker opgestuurd is en dat verzoeker die brief op 11 augustus 1994 ontvangen heeft zodat de termijn voor het instellen van het annulatieberoep afliep op 10 oktober 1994;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord daarop antwoordt dat hij kennis kreeg van het tuchtstrafbesluit op 12 augustus 1994 aangezien hij op 11 augustus 1994, toen de aangetekende zending op zijn adres werd aangeboden, tussen 9 en 17 uur gewerkt heeft, aangezien er toen een "witte kaart/melding" in zijn brievenbus gestoken is en aangezien hij op 12 augustus 1994 zijn werk om 16.45 u verlaten heeft "om een aangetekend schrijven te gaan ophalen";

2.3. Overwegende dat een beslissing waarbij aan een ambtenaar een tuchtstraf wordt opgelegd hem moet betekend worden; dat overeenkomstig artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement van de Raad van State de beroepstermijn berekend moet worden vanaf de betekening, dat wil zeggen de ontvangst van de individuele schriftelijke kennisgeving van de beslissing;

Overwegende in dit geval dat de verwerende partij in het administratief dossier van de zaak het bewijs neergelegd heeft dat zij op 10 augustus 1994 een aangetekende zending naar verzoeker heeft opgestuurd en dat verzoeker op 11 augustus 1994 het bericht van ontvangst van de postdienst ondertekend heeft; dat de -overigens niet met bewijsstukken gestaafde- uiteenzetting van verzoeker in zijn memorie van wederantwoord die vaststelling niet kan ontkrachten; dat, vanaf die datum gerekend, de beroepstermijn voor het indienen van een annulatieberoep liep tot maandag 10 oktober 1994; dat

het onderhavige beroepschrift op 11 oktober 1994 en dus laattijdig ter post neergelegd is; dat het beroep niet ontvankelijk is;

De ontvankelijkheid van het beroep
nr. G/A 64.524/IX-2609.

3.1. Overwegende dat verzoeker zich met dit beroep verzet tegen de beslissing van de raad van beroep waarbij deze vaststelt dat het beroep van verzoeker tegen het besluit waarbij het directiecomité van het OPZ-Rekem in zijn tuchtzaak een definitief voorstel formuleert geen voorwerp meer heeft;

3.2. Overwegende dat de raad van bestuur op 8 augustus 1994 een eindbesluit heeft genomen in de tuchtzaak die tegen verzoeker was ingespannen; dat de raad van bestuur op dat ogenblik alleen kennis had van het definitief voorstel van het directiecomité, dat hij niet wist dat verzoeker tegen dat voorstel in beroep was gegaan en dat hij de tuchtzaak heeft afgesloten met het opleggen van de tuchtstraf van de terugzetting in graad; dat hiervoren is besloten dat het tuchtstrafbesluit niet tijdig bestreden is zodat het definitief rechtskracht gekregen heeft; dat, daargelaten de vraag of, het hier besproken besluit wel met een annulatieberoep kan bestreden worden, verzoeker geen voordeel meer kan halen uit de vernietiging van een besluit dat betrekking heeft op een voorbereidende stap in de totstandkoming van de definitief geworden tuchtstraf; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.